

Eija Suna, Varsinais-Suomen maakuntamuseo

Rakennusten entistämisyhteisö

Entistämisyhteisöjä myönnetään ensisijaisesti rakennusperinnön suojelemisesta annetulla lailla (498/2010) suojeltuihin kohteisiin tai kohteisiin, joiden kunnostus edellyttää antikvaarista asiantuntemusta.

Opetus- ja kulttuuriministeriön budjetista tuleva avustusmääräraha on viime vuosina ollut noin 1.6 miljoonaa euroa. Kohteille myönnettyt avustussummat vaihtelevat rakennuksen kulttuurihistoriallisen arvon ja restaurointitöiden laajuuden mukaan

Avustusta ei myönnetä takautuvasti ennen päätöspäivämäärää tehtyihin tai aloitettuihin töihin, sillä Museovirasto haluaa valvoa töitä ja tarkistaa korjaus- sekä hoitosuunnitelmat, niihin liittyvät työtavat ja materiaalit. Hakija sitoutuu jo hakiessaan noudattamaan Museoviraston ohjeita.

Millaisiin hankkeisiin avustusta voi hakea?

- säilyttävään korjaamiseen, jolla edistetään rakennuksen ja sen kulttuurihistoriallisen arvon säilymistä
- antikvaarista asiantuntemusta ja valvontaa vaativiin toimenpiteisiin
- toimenpiteisiin, joilla tuetaan perinteisten tai käsityövaltaisten rakennustapojen säilymistä

Ei avusteta

- toimenpiteitä, jotka vähentävät rakennuksen kulttuurihistoriallista arvoa
- toimenpiteitä, jotka saattavat olla perusteltuja, mutta vastaavat uudisrakentamista (rekonstruktio, rakennuksen siirto)
- perusparannusta, peruskorjaamista, vuosikorjauksia

- Ei avusteta

- salaojat, hulevesijärjestelmät ja routasuojat
- lisälämmöneristäminen
- ulkovuorauksen uusiminen
- ulkorappauksen uusiminen
- julkisivujen maalaaminen muulla kuin perinteisellä maalityypillä
- ikkunoiden tai ovien uusiminen
- muotopelti- tai lukkosaumapeltikatteen tekeminen
- palahuopakatteen tekeminen
- pinnoitetun peltikatteen tekeminen
- uusien tai siirrettyjen uunien pystyttäminen
- sisäovien uusiminen
- sisäpintojen levyttäminen
- teknisten järjestelmien kunnostaminen tai uusiminen (vesijohto, viemäri, sähköt yms.)







Kun korjataan vain välttämättömät osat, säästetään sekä materiaaleja, työtä, että historiallisia arvoja.





Perinteinen tapa pystylaudituksen korjaukseen on helman katkaisu ja vesilistan ja vaakalaudan asennus.





Helman voi korjata myös pystysuuntaisin laudoin. Jos on katkaistava laudoitusta korkeammalta, niin samansuuntainen korjaus erottuu vähemmin.



Vanhan maalipinnan irrottamiseen ei pidä käyttää hiekkapuhallusta, soodapuhallusta, vesipuhallusta tai muutenkaan vanhaa laudoitusta vaurioittavaa menetelmää.



Punamultakeittomaali on erinomainen maali, joka sopii myös uusien rakennusten maalaukseen. Maalin voi keittää itsekkin. Maali peittää jo yhdellä sivelykerralla.



Vanhat ikkunat on tehty valikoidusta puutavarasta. Hetken mieli-johteesta ei kannata korvata käsintehtyjä ikkunoita kömpelöillä tehdaste-koisilla, vaikka uusissa sama ruutujako olisikin. Kuvan ikkunan kaltaisia siroja profiloituja ikkunoita suupuhalletuin lasein ei enää valmisteta edes puusepänverstaissa.




Vanhan tiilikaton ongelma on usein aluskatteen puuttuminen tai vaurioituminen. Ei kannata heittää pois hyväkuntoisia vanhoja tiiliä, vaan ottaa tiilet alas, uusia aluskate ja laittaa vanha tiilet takaisin.



Museoviraston avustuksella on kunnostettu vanhoja aittoja ...



tuulimyllyjä...



Museovirasto myöntää avustusta myös sisäpuolisiin korjauksiin jos on kyse esimerkiksi kuvan kaltaisten maalattujen sisäpintojen konservoinnista.



Silloin kun rakennuksia korjataan säästävän korjaustavan mukaan, on tavoitteena, että korjaus ei erotu ohikulkijan silmään. Kun käytetään vanhoja materiaaleja ja työtapoja, ei aiheuteta myöskään vauriota vanhalle rakennukselle.